

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 68Ek/1717/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123396765
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Dubníček
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123396765.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnom konaní oprávneného: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX A., právne zast.: JUDr. Eva Kliniecová, advokát, so sídlom AK Seberíniho 1, 821 03 Bratislava, IČO 42 270 146, proti povinnému: B. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXX/XX, XXX XX A., právne zast.: Advokátska kancelária Hanáček & Hanáčková, s.r.o., so sídlom AK Záhradnícka 41, 821 08 Bratislava, IČO 51 290 596 o vymoženie zameškaného výživného vo výške 1980 eur, bežného výživného a trov exekúcie, vedenom súdnym exekútorom JUDr. Tomáš Peltzner, Exekútorový úrad Bratislava so sídlom Jakubovo námestie 15, 811 09 Bratislava, pod sp. zn. 310EX 411/23, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie vedenej súdnym exekútorom JUDr. Tomáš Peltzner, Exekútorový úrad Bratislava so sídlom Jakubovo námestie 15, 811 09 Bratislava, pod sp. zn. 310EX 411/23 **z a m i e t a**.

II. Súd povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie **n e p r i z á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie podaným prostredníctvom právneho zástupcu a doručeným súdu dňa 20.09.2023, vedeného pod sp. zn. 68Ek/1717/2023, domáhal od povinného vymoženia zameškaného výživného vo výške 1980 eur, bežného výživného vo výške 330 eur mesačne a trov exekúcie na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Okresný súd Bratislava IV č. k. 13P/169/2015-149 zo dňa 09.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/472/2016-171 zo dňa 27.06.2017.

2. Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Tomáš Peltzner vydaním poverenia pod sp. zn. 68Ek/1717/2023 s európskym spisovým identifikačným číslom: E.:C.:F.:XXXX:XXXXXXXXXX.X, ktorý ju vedie pod spisovou značkou 310EX 411/23.

3. Povinný sa návrhom na zastavenie exekúcie zo dňa 20.11.2023, podaným prostredníctvom právneho zástupcu domáhal zastavenia exekúcie. Povinný v podaní citujúc ust. § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku uviedol, že oprávnenému zaniklo právo na výživné a tým pádom je návrh na vykonanie exekúcie v časti celého vymáhaného bežného výživného a zameškaného výživného nedôvodný. Povinný ďalej uviedol, že podal na príslušnom súde návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti voči oprávnenému z dôvodu, že oprávnený je zárobkovo činný od roku 2022, je schopný sa sám živiť a vyživovacia povinnosť rodiča k dieťaťu už nemá právny základ. Podanie návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti preukazuje v prílohe. Na základe uvedeného povinný žiada, aby exekučný súd posúdil trvanie vyživovacej povinnosti a následne zastavil exekúciu. Povinný si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov právneho zastúpenia a to za prevzatie a príprava a podanie návrhu na zastavenie exekúcie 2 x 118,67 eur a RP: 2 x 12,52 eur +20 % DPH (52,47 eur) = 314,85 eur. Povinný záverom žiada, aby exekučný

súd exekúciu na základe uvedených skutočností prerušil do rozhodnutia súdu o vyživovacej povinnosti a následne zastavil.

4. Oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu vo vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že návrh povinného na zastavenie exekúcie považuje z viacerých dôvodov za nedôvodný. Skutočnosti, ktoré povinný uvádza v Návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti zo dňa 20.11.2023 týkajúce sa údajného diaľkového štúdia oprávneného na vysokej škole od septembra 2023 sa nezakladajú na pravde, nakoľko z Potvrdenia o návšteve školy vystaveného Univerzitou Komenského v Bratislave, Fakultou telesnej výchovy a športu zo dňa 07.09.2023 vyplýva, že oprávnený je v akademickom roku 2023/2024 riadnym študentom v 2. roku štúdia študijného programu trénerstvo – denná forma, magisterský, II. stupeň so štandardnou dĺžkou štúdia 2 roky. Do 2. roku štúdia sa zapísal dňa 01.09.2023. Oprávnený ďalej uviedol, že skutočnosť, že má založenú živnosť ešte nepreukazuje, že je schopný sám sa živiť. Povinným uvádzaná skutočnosť, že v januári 2023 uzavrel s oprávneným ústnu dohodu o ukončení vyživovacej povinnosti voči svojej osobe sa nezakladá na pravde. Taktiež skutočnosti, ktoré uvádza povinný v Návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti týkajúcej sa údajnej zmeny v jeho finančných možnostiach a zhoršenia zdravotného stavu, považuje oprávnený za účelové tvrdenie, nakoľko povinný poberá výsluhový dôchodok a je aj zamestnaný v Múzeu Mesta Bratislava, žije v spoločnej domácnosti s manželkou, ktorá taktiež poberá výsluhový dôchodok a je zamestnaná v zubnej ambulancii ako asistentka. Z priloženého podania označeného ako Návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti vyplýva, že tento bol na Mestský súd Bratislava II podaný dňa 20.11.2023. Z uvedeného vyplýva, že oprávnený podal návrh na vymoženie výživného exekúciou vo výške 1980,- eur s prísl. dňa 20.09.2023 dôvodne, nakoľko v čase podania návrhu exekučný titul – Rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k.. 13P/168/2015-149 zo dňa 09.06.2016, vykonateľný dňa 16.07.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/472/2016-171 zo dňa 27.06.2017, vykonateľný dňa 11.09.2017 trval. Na základe uvedeného oprávnený so zastavením exekučného konania nesúhlasí. Oprávnený podaním zo dňa 20.12.2023 doplnil vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, kde poukázal na ust. § 62 a nasl. zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorých majú obaja rodičia povinnosť vyživovať svoje dieťa. Zákon o rodine explicitne upravuje aj dĺžku trvania vyživovacej povinnosti a to do doby, kým dieťa nie je schopné samé sa živiť, teda úplne a trvale uhrádzať, uspokojovať svoje životné potreby, ktoré môžeme zaradiť medzi tzv. relevantné. V prvom rade by chcel oprávnený poukázať na pojmy „úplne a trvale“, ktoré v texte zámerne použil, keďže z uvedeného vyplýva, že pre naplnenie skutkovej podstaty nestačí, ak má dieťa len jednorazový príjem alebo ak má nepravidelný príjem, hoc aj z podnikania. V týchto prípadoch by vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom trvala naďalej. Do pozornosti chce dať tzv. obnoviteľný charakter vyživovacej povinnosti. V súčasnosti nie je ničím výnimočná situácia, keď sa dieťa uchádza o miesto na niektorej z vysokých škôl, resp. preruší štúdium z objektívnych dôvodov, ale potom opätovne pokračuje v štúdiu, tak ako je to aj v jeho prípade. Avšak, následne po tom, ako sa dieťa na vysokú školu dostane, resp. v štúdiu pokračuje, vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom trvá aj naďalej za predpokladu, že dieťa neuzavrelo manželstvo. Oprávnený ďalej uviedol, že jednou zo základných povinností rodiča je viesť dieťa k získaniu vzdelania a tým vytvoriť priestor pre jeho seberealizáciu. Počas tohto obdobia, teda počas obdobia, kedy dieťa študuje, vyživovacia povinnosť rodičov voči deťom trvá. V aplikačnej praxi sa ako ukončenie prípravy na budúce povolanie chápe ukončenie vysokej školy v určitom študijnom programe. V súvislosti so štúdiom na vysokej škole sa stáva relevantná aj otázka podania návrhu na zvýšenie výživného, čo v tomto prípade oprávnený neučinil. Odôvodnenosť potrieb dieťaťa sa v prípade štúdia mimo miesta svojho bydliska zvyšuje. Štúdiom vznikajú nové výdavky, ktorými sú jednak náklady na internátne bývanie, prípadne na priváte, zvýšené výdavky na stravu, zabezpečenie študijnej literatúry, jazykové kurzy, doučovania a iné. Na podporu vyššie uvedených tvrdení poukázal na rozhodnutie II. ÚS 931/2016, R100/1967, R16/1968, R76/1968. Oprávnený v ďalšej časti vyjadrenia uviedol, že materiálom predpokladom exekúcie je tzv. exekučný titul, ktorý tvorí podklad exekučného konania, na základe ktorého exekúcia prebieha. Bez existencie exekučného titulu je exekučné konanie je nemysliteľné. Najprírodzenejším exekučným titulom je rozhodnutie súdu, pričom v predmetnej veci sa jedná o rozsudok. Aby súdne rozhodnutie mohlo byť exekučným titulom, musí spĺňať základné charakteristiky – musí ísť o rozhodnutie, ktoré je vykonateľné, pričom pod vykonateľnosťou rozumieme takú vlastnosť civilných rozhodnutí, ktorá umožňuje vynútiť splnenie povinnosti v nej obsiahnutej prostriedkami štátnomocenského donútenia. Vykonateľnosť rozoznávame materiálnu a formálnu. Pod formálnou vykonateľnosťou rozumieme splnenie formálnych predpokladov na to, aby rozhodnutie mohlo byť označené za vykonateľné. Formálna vykonateľnosť rozhodnutia sa osvedčuje ako doložka vykonateľnosti, ktorou rozhodnutie opatrí príslušný orgán. Pod materiálou vykonateľnosťou naopak

rozumieme súhrn materiálnych znakov, ktoré zabezpečujú reálnu vynútiteľnosť práva obsiahnutého v exekučnom titule (v rozhodnutí súdu). Pod materiálnou vykonateľnosťou rozhodnutia rozumieme tak predovšetkým taký enuciát (výrokovú časť) súdneho rozhodnutia, ktorá umožňuje exekúciu niektorým zo spôsobov uvedených v Exekučnom poriadku. V prípade návrhu na zastavenie konania, adresovaného zo strany povinného vecne a miestne príslušnému exekútorскому úradu, žiaľ nejde o exekučný titul, takže v zmysle komentára k Exekučnému poriadku (Števček, Ficová a kolektív – Exekučný poriadok Komentár, 3. vydanie, C.H. BECK, 2018) nemôže a ani nesmie exekútorский úrad, resp. exekučný súd vyhovieť návrhu povinného, nakoľko jeho návrh je nedôvodný, bez zákonného predpokladu a takýto nepožíva v zmysle ustálenej judikatúry právnu ochranu. Na podporu týchto tvrdení poukázal oprávnený na ust. § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, § 78 ods. 1 zákona o rodine, rozhodnutie NS SR sp. zn. 3M Cdo 20/2008, uznesenie ÚS SR z 3. mája 2011, č.k. III. ÚS 41/2011-31, a zároveň uviedol, že povinný len formálne skonštatoval potencialitu zmeny pomerov či už na strane oprávneného alebo na strane povinného, pričom doteraz ich nepreukázal. V prípade výkonu rozhodnutia ale absentuje nový exekučný titul, nakoľko povinný podal (účelovo) návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti až pod doručení upovedomenia o začatí exekúcie. Komentár k zákonu o rodine (Bronislava Pavelková – Zákon o rodine Komentár, 3. vydanie, C.H. BECK, 2019) striktné uvádza, že zmenu výšky výživného alebo úplné zrušenie je možné najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov, pričom túto skutočnosť má súd objektívne zistiť (nemá ju zisťovať súdny exekútor alebo exekučný súd). Zmena pomerov musí byť preukázaná ku dňu vyhlásenia rozhodnutia o zmene. Len samotné podanie návrhu nemá vplyv na trvanie povinnosti uloženej pôvodným rozhodnutím, preto má povinný plniť v celej výške až do vykonateľnosti rozhodnutia o zmene. Na základe vyššie uvedených skutočností, preto oprávnený pre úplnosť dodáva, že zo súvislostí vychádzajúc z tvrdení povinného a jeho tvrdení, je nevyhnutné uviesť, že všetky tvrdenia zo strany povinného sú neopodstatnené, klamlivé, zavádzajúce, nezakladajú sa na pravde, osočujúce, urážajúce a znevažujú postavenie oprávneného ako syna povinného a jediného dieťaťa povinného, navyše sú účelové, bez dostatočného a úplného overenia skutkového stavu. Povinný dlhodobo neprejavuje riadny a opravdivý záujem o oprávneného ako rodič o dieťa. Preto opätovne, ako už oprávnený uviedol v predchádzajúcom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 13.12.2023, so zastavením exekúcie nesúhlasí a trvá na bezodkladnom výkone rozhodnutia.

5. Súdny exekútor predložil súdu podanie povinného na rozhodnutie dňa 14.12.2023. Súdny exekútor zároveň k predloženému návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedol, že povinný si prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 10.11.2023 (pozn. súdu uvedené potvrdzuje doručka založená v spise, na ktorej sa nachádza podpis povinného, ktorým prevzatie upovedomenia potvrdil), pričom návrh na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej lehote.

6. Podľa § 48 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), exekučné konanie sa začína na návrh.

7. Podľa § 50 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučné konanie sa začína dňom, v ktorom bol návrh na vykonanie exekúcie doručený súdu.

8. Podľa § 57 ods. 1 Exekučného poriadku, vydané poverenie na vykonanie exekúcie súd odošle poverenému exekútorovi spolu s rovnopisom návrhu na vykonanie exekúcie alebo spolu s údajmi z návrhu na vykonanie exekúcie. Doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi sa začína exekúcia.

9. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu
- e) je predpoklad, že iná povinnosť uložená exekučným titulom, najmä povinnosť niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť, ktorú okrem povinného nemôžu vykonať iné osoby, bude dobrovoľne a riadne plnená aj bez vedenia exekučného konania; predpokladá sa, že iná povinnosť je dobrovoľne a riadne plnená, ak od posledného porušenia tejto inej povinnosti uplynulo najmenej 6 mesiacov.

10. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

11. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

12. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

13. Podľa § 61h ods. 1, písm. e) Exekučného poriadku, exekútor vydá upovedomenie o odklade exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania, platiteľovi mzdy povinného, banke, dlžníkovi povinného alebo iným osobám dotknutým exekúciou, ak povinný pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom zaplatil zameškané výživné vrátane trov oprávneného a exekútora, podal žiadosť o odklad exekúcie a vyhlásil, že bežné výživné bude ďalej prostredníctvom exekútora plniť dobrovoľne.

14. Podľa § 61j ods. 4 Exekučného poriadku, ak ide o dôvod odkladu exekúcie podľa § 61h ods. 1, písm. e), odklad exekúcie trvá počas plnenia bežného výživného riadne a včas. Pri porušení tejto povinnosti exekútor odklad zruší, o čom povinného upovedomí. Exekútor uskutoční opätovne úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku podliehajúceho exekúcii. Poradie týchto úkonov sa spravuje poradiem pôvodných úkonov.

15. Podľa § 61n ods. 1, písm. h) Exekučného poriadku, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak pri exekúcii na vymoženie pohľadávky na výživnom, ktorá bola odložená podľa § 61h ods. 1, písm. e), povinný prostredníctvom exekútora splnil riadne a včas bežné výživné počas troch po sebe nasledujúcich mesiacov.

16. Podľa § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

17. Exekučné konanie je ovládané dispozičnou zásadou a začína sa výlučne na návrh, na ktorý je procesne legitimovaný oprávnený v prípade, ak povinný dobrovoľne nesplnil povinnosť vyplývajúcu mu z exekučného titulu. Aj keď exekučné konanie je konaním, ktoré sa začína len na základe návrhu a teda ide o konanie návrhové, v štádiu rozhodovania súdu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie alebo vydania rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vykonanie exekúcie sa prejavuje zásada oficiality. Súd v tejto fáze konania zameriava svoju činnosť na skúmanie, či návrh na vykonanie exekúcie má všetky zákonom požadované náležitosti, či je k návrhu pripojený exekučný titul opatrený doložkou vykonateľnosti, či je materiálne a formálne vykonateľný, či sú oprávnený a povinný osobami uvedenými v exekučnom titule a ďalej skúma, či sú splnené všeobecné podmienky konania.

18. Je nesporné, že exekučné konanie sa v posudzovanej veci začalo dňa 20.09.2023, kedy oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 13P/168/2015-149 zo dňa 09.06.2016 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu Bratislava, č.k. 11CoP/472/2016-171 zo dňa 27.07.2017, ktorým súd v konaní o zvýšení výživného rozhodol tak, že uložil povinnému povinnosť platiť na oprávneného zvýšeným výživným zo sumy 250,- eur mesačne sumou 330,- eur mesačne, počínajúc dňom 01.09.2014 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky do 29.05.2016 a k rukám oprávneného od 30.05.2016. Konajúci súd zároveň rozhodol o zročnom výživnom za dobu od 01.09.2014 do 09.06.2016 v sume 1680,- eur a povinnému uložil povinnosť zaplatiť zročné výživné k rukám oprávneného do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, ktorým bolo o zvýšení výživného rozhodnuté.

19. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie na vymoženie zameškaného výživného ku dňu podania návrhu vo výške 1980,- eur a bežného výživného v sume 330,- eur mesačne do budúca, pričom v súvislosti s vyčíslením zameškaného výživného oprávnený uviedol, že ide o výživné za obdobie od mesiaca marec 2023 do podania návrhu.

20. Exekučný súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie na vymoženie sumy 1980,- eur titulom zameškaného výživného ku dňu podania návrhu oprávneného na vykonanie exekúcie, sumy 330,- eur mesačne titulom bežného výživného do budúca a sumy 106,37 eur titulom trov exekúcie oprávneného dňa 31.10.2023, ktoré bolo dňa 31.10.2023 doručené súdnemu exekútorovi, kedy sa v zmysle ust. § 57 ods. 1 Exekučného poriadku začala exekúcia.

21. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na ust. § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“) podľa ktorého výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu, čo vyplýva i zo samotného účelu výživného, ktorým je hradenie priebežne sa vyskytujúcich potrieb oprávneného. Splatnosť výživného mesiac vopred je zákonom ustanovená kogentne, čím je zabezpečené, že v čase vzniku výdavkov má oprávnený k dispozícii prostriedky na ich úhradu, čo poskytuje oprávnenému určitú formu ochrany do budúca. Pokiaľ ide o rozhodovanie o zameškanom výživnom, je exekučný súd povinný pri jeho vyčíslení vziať do úvahy tie plnenia, o ktorých má za preukázané, že ich povinný rodič poskytol oprávnenému v posudzovanom období. Inými slovami povedané pokiaľ sa v exekučnom konaní vymáha zameškané výživné za určité obdobie, je potrebné prihliadnuť k platbám za celé rozhodné obdobie.

22. Preskúmaním návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného, ako aj listinných dôkazov predložených účastníkmi konania súd dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je nedôvodný.

23. Exekučný poriadok umožňuje povinnému v rámci prebiehajúcej exekúcie uplatniť procesnú obranu podaním návrhu na zastavenie exekúcie, ktorého účelom je zastavenie exekúcie z dôvodov, ktoré Exekučný poriadok ustanovuje taxatívnym spôsobom. Prostredníctvom tohto procesného inštitútu má povinný možnosť namietat všetky skutočnosti dôvodiace zastavenie exekúcie, pritom ide najmä o tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré sú povinnému známe ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie. Dôkazné bremeno, spočívajúce vo všeobecnej povinnosti každého účastníka konania preukázať bez akýchkoľvek pochybností pravdivosť svojich tvrdení, teda v predmetnom konaní existenciu takej skutočnosti, ktorej možno podľa ustanovení hmotného práva prisúdiť právne účinky spôsobujúce zánik oprávneným vymáhaného nároku, resp. iného dôvodu zastavenia exekúcie, zaťažuje v exekučnom konaní účastníka konania v procesnom postavení povinného.

24. Pokiaľ povinný ako dôvod zastavenia exekúcie uvádza, že oprávnenému zaniklo právo na výživné z dôvodu, že oprávnený je zárobkovo činný od roku 2022 čo znamená, že je schopný sa sám živiť a preto je návrh na vykonanie exekúcie v časti celého vymáhaného bežného výživného a zameškaného výživného nedôvodný, exekučný súd uvádza, že tieto tvrdenia povinného nemôžu obstáť z nasledovných dôvodov. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie domáhal od povinného vymoženiu peňažného nároku titulom výživného (zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie a bežného výživného do budúca) na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu a teda na podklade spôsobilého exekučného titulu. Vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, pričom rodič prispieva na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Aj keď plnenie vyživovacej povinnosti je zákonom obmedzené na obdobie, kým dieťa nie je schopné samo sa živiť, je potrebné v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie zdôrazniť, že v posudzovanej veci bola vyživovacia povinnosť povinného voči oprávnenému určená súdnym rozhodnutím. Samotná skutočnosť, že došlo k zmene majetkových pomerov u povinného, resp. k zmene odôvodnených potrieb oprávneného alebo k zániku vyživovacej povinnosti, nie je dôvodom na platenie výživného v menšom rozsahu, ako bolo stanovené rozhodnutím súdu alebo dôvodom na neplatenie výživného. Za danej situácie je totižto potrebné, aby súd príslušný na konanie vo veci vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu zmenu pomerov na strane účastníkov konania posúdil a následne z vykonaného dokazovania ustálil, či bol naplnený dôvod pre zmenu rozsahu vyživovacej povinnosti, alebo či je tu daný dôvod na jej zrušenie. Exekučný súd však majetkové pomery povinného ako aj

dôvody trvania vyživovacej povinnosti povinného vo vzťahu k oprávnenému v rámci núteného výkonu splnenia si vyživovacej povinnosti neskúma, keďže v systéme súdnej moci je zaradený v jej poslednej fáze, ktorej úlohou je zabezpečiť vymožitelnosť práva a preto je viazaný právoplatným a vykonateľným rozhodnutím súdu (exekučným titulom), pričom nie je ani v jeho kompetencii rozhodnutie všeobecného súdu vecne posudzovať. Pokiaľ povinný k návrhu na zastavenie exekúcie priložil návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti adresovaný Mestskému súdu Bratislava II, exekučný súd uvádza, že samotné podanie predmetného návrhu nemá za následok zastavenie prebiehajúcej exekúcie, ktorá sa len sčasti začala dôvodne, keďže na konanie o návrhu je vecne a miestne príslušný iný súd a pokiaľ o zrušení vyživovacej povinnosti nie je vo veci právoplatne rozhodnuté, exekučný súd nemôže len z dôvodu podaného návrhu na zrušenie takejto povinnosti exekúciu zastaviť. Preto ak je povinný toho názoru, že návrh na vykonanie exekúcie je v časti celého vymáhaného bežného výživného a zameškaného výživného nedôvodný, bolo jeho povinnosťou v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie túto skutočnosť preukázať. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvádzaných v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý návrh na zastavenie exekúcie podal. Inak povedané dôkazné bremeno ako inštitút procesného práva postihuje toho z účastníkov, v ktorého záujme je, aby určitá skutočnosť tvrdená účastníkom konania bola v konaní preukázaná v takom rozsahu, aby ju súd uznal za pravdivú. Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, teda povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení, je vecou povinného a to vo vzťahu k tým skutočnostiam, ktoré tvrdí a z ktorých by v konaní bolo možné vyvodiť pre neho priaznivé právne dôsledky. Preto podstatnou náležitosťou návrhu na zastavenie exekúcie je jednak povinnosť tvrdenia a zároveň dôkazná povinnosť, pričom ich nedodržanie sa prejavuje v procesnej ujme povinného, ktorou je nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej. Procesnou povinnosťou v rámci konania o návrhu na zastavenie exekúcie je povinnosť na strane povinného uviesť všetky podstatné a rozhodujúce skutkové okolnosti, teda pravdivo a úplne opísať všetky rozhodujúce skutkové okolnosti prejednávaneho prípadu, a tieto jednoznačným spôsobom preukázať, pričom nesplnenie uvedenej povinnosti sa prejavuje v ďalšom procesnom postupe exekučného súdu a v jeho konečnom rozhodnutí. Exekučný súd má v konaní postavenie arbitra, ktorý zisťuje skutkový stav z návrhu povinného na zastavenie exekúcie, príp. z vyjadrenia oprávneného k návrhu povinného, a preto sa kladie jednoznačná požiadavka na účastníkov konania, aby k uvádzaným tvrdeniam poukázali na konkrétne dôkazy, ktoré by svedčili o tom, že je tu dôvod na zastavenie exekúcie, resp. že je návrh na zastavenie exekúcie potrebné zamietnuť. V posudzovanej veci bolo preto výlučne na povinnom a jeho zodpovednosti predložiť súdu dôkazy preukazujúce zánik vyživovacej povinnosti. Keďže povinný v konaní takéto dôkazy nepredložil, nemožno v predmetnej veci prijať iný záver než ten, že povinný dôkazné bremeno v predmetnej veci neunesol.

25. Exekučný súd pre úplnosť dodáva, že podľa v súčasnosti platnej a účinnej právnej úpravy možno zastaviť exekúciu, predmetom ktorej je vymáhanie výživného a ktorá bola začatá čo i len sčasti dôvodne, len ak sú splnené predpoklady vyššie citovaného ust. § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku. O naplnení týchto predpokladov však nerozhoduje exekučný súd, ale súdny exekútor. Vzhľadom na to, že orgány verejnej moci musia konať podľa článku 2 ods. 2 Ústavy SR len v medziach a v rozsahu stanovenom zákonom, exekučný súd nemôže zasiahnuť do pôsobnosti zverenej zákonom súdnemu exekútorovi a preto v danej procesnej situácii, aj keď by bolo zameškané výživné povinným uhradené v celom rozsahu, nemá oprávnenie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie i pre bežné výživné rozhodnúť. Súd však povinnému poskytuje poučenie v bodoch 13 a 15 odôvodnenia tohto uznesenia uvedením znenia príslušného ustanovenia § 61h ods. 1 písm. e) a § 61n ods. 1 písm. h) Exekučného poriadku, ktoré stanovujú podmienky, ktoré musí splniť povinný a za ktorých je súdny exekútor povinný exekúciu pri vymáhaní bežného výživného zastaviť. Exekučný súd napokon k návrhu povinného na odklad exekúcie, ako aj k potvrdeniu o úhrade zábezpeky v sume 3477,77 eur na účet súdneho exekútora uvádza, že aj rozhodovanie o odklade exekúcie je zákonom zverená súdnemu exekútorovi a preto sa exekučný súd uvedeným návrhom, ako aj uhradením zábezpeky v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie nezaoberal.

26. Pokiaľ povinný navrhuje prerušiť konanie do právoplatného skončenia vo veci o návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti, exekučný súd na tomto mieste uvádza, že v prípade, ak by aj došlo k zrušeniu vyživovacej povinnosti, nič to nemení na skutočnosti, že povinný je naďalej povinný zameškané výživné oprávnenému zaplatiť.

27. Súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a mal nesporne preukázané, že ku dňu začatia exekúcie si povinný povinnosť uvedenú v exekučnom titule nesplnil. Z uvedeného

vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa teda začali dôvodne. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal žiadne skutočnosti odôvodňujúce právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu, a preto súd podaný návrh na zastavenie exekúcie považuje za nedôvodný.

28. Súd vychádzal pri rozhodovaní z dokumentov, ktoré sú uvedené v tomto odôvodnení, a dospel k právnomu názoru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie na základe vyššie uvedených dôvodov nie je dôvodný, súd nemal preukázané zo strany povinného, že bola naplnená podmienka na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, preto návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku zamietol.

29. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

30. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

31. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

32. Podľa § 199b Exekučného poriadku, oprávnený a povinný v exekučnom konaní platia trovy, ktoré im v konaní vzniknú a trovy svojho zástupcu.

33. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

34. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

35. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene. Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

36. V rámci podaného návrhu na zastavenie exekúcie si povinný uplatnil nárok na náhradu trov konania, avšak súd v zmysle ust. § 199d ods. 2 Exekučného poriadku povinnému nárok na náhradu trov exekučného konania nepriznal vzhľadom na to, že povinný nebol úspešný a súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. O trovách oprávneného súd v rámci konania o návrhu na zastavenie exekúcie nerozhodoval, nakoľko oprávnený si vo svojom vyjadrení nárok na náhradu trov v súvislosti s podaným návrhom povinného na zastavenie exekúcie neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.